

Ons kenmerk

2007/16473

Maastricht

6 september 2007

VERZONDEN - 7 SEP 2007

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 14 mei 2007 hebben wij een aanvraag d.d. 11 mei 2007 ontvangen van Waterschapsbedrijf Limburg, Unit Zuiveringsbedrijf voor een revisievergunning ingevolge artikel 8.1/8.4 van de Wet milieubeheer (Wm). Het betreft de inrichting slibverwerkingsinstallatie Abdissenbosch, die gelegen is aan de Abdissenboschweg 7 in Landgraaf, kadastraal bekend als gemeente Landgraaf, sectie A, nummer 3169. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 07/16473.

De aanvraag van Waterschapsbedrijf Limburg, Unit Zuiveringsbedrijf betreft het mechanisch ontwateren van RWZI-slib in slibverwerkingsinstallatie Abdissenbosch. Het te ontwateren slib wordt via persleidingen aangevoerd. Het slib/watermengsel gaat eerst naar de indikkers en vervolgens naar de zeefbandpers. Uiteindelijk ontstaat een slib met een droge stofgehalte van 17-21%, dat wordt opgeslagen in een silo. Vanuit deze silo wordt het mechanisch gedroogde slib per vrachtwagen afgevoerd naar een van de slibdrooginstallaties van het Waterschapsbedrijf Limburg voor verdere verwerking. De installatie is continu in bedrijf.

Van toepassing is met name categorie 28.4 c.1 (het ontwateren, microbiologisch of anderszins biologisch of chemisch omzetten, agglomereren, degglomereren, mechanisch, fysisch of chemisch scheiden, mengen, verdichten of thermisch behandelen – anders dan verbranden – van van buiten de inrichting afkomstige huishoudelijke of bedrijfsafvalstoffen met een capaciteit ten aanzien daarvan van $15 \cdot 10^6$ kg per jaar of meer) van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 19 juli 2007 tot en met 29 augustus 2007 ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen en/of adviezen ontvangen.

070831-0009

2. Huidige vergunningensituatie

Wet milieubeheer

Door de provincie Limburg is op 3 juni 1997 aan het bedrijf een revisievergunning verleend. Deze vergunning is onherroepelijk sinds 15 juli 1997. Daarnaast is op 7 maart 2002 een meldingsbesluit genomen voor een verandering van de inrichting.

Wet verontreiniging oppervlaktewater

Door het Zuiveringsschap Limburg, thans Waterschap Roer en Overmaas, is op 13 juni 1997 een vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren verleend (kenmerk V97-4).

Reden van de aanvraag is de noodzakelijke revisie in verband met het aflopen van de vigerende vergunning. Ten opzichte van de genoemde vergunningen worden geen veranderingen doorgevoerd.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. **Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)**

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche welke verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

Omdat het Waterschapsbedrijf Limburg een overheidsinstelling is, heeft geen toets plaatsgevonden in het kader van de Wet Bibob.

3.2. Natuurbeschermingswet

De inrichting is gelegen in de nabijheid van (ca. 1000 meter) het Natura 2000-gebied Brunssumerheide. Verder ligt op ca. 1250 meter het Duitse natuurreservaat Teverener Heide. Als gevolg van het in werking zijn van deze inrichting zijn geen nadelige effecten op de zojuist genoemde gebieden te verwachten. Daarom is geen Natuurbeschermingswetvergunning nodig.

3.3. Flora en Faunawet

De aangevraagde activiteit heeft geen nadelige effecten/nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. Daarom is geen ontheffing op grond van de Flora- en faunawet nodig.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)

Voor het lozen van bedrijfsafvalwater is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) aangevraagd bij het Waterschap Roer en Overmaas. Op grond van artikel 7b, tweede lid Wvo juncto 14.1 Wm dient de behandeling van de aanvragen ingevolge de Wvo en Wm gecoördineerd plaats te vinden. Bij brief van 17 april 2007, ingekomen op 18 april 2007 heeft het Waterschap Roer en Overmaas ons medegedeeld dat bij hen een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo op 12 april 2007 is ingekomen.

Gecoördineerde behandeling van beide aanvragen heeft derhalve plaats gevonden.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht).

De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.2. Beste Beschikbare technieken

4.2.1. Toetsingskader

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten die zijn opgenomen in Bijlage I van de Richtlijn.

Op 1 december 2005 is een aanpassing van de Wm in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Dientengevolge dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

4.2.2. Beoordeling

De aangevraagde activiteiten worden niet genoemd in bijlage I van de IPPC-richtlijn.

Op de aangevraagde activiteiten zijn de volgende Nederlandse informatiedocumenten uit de Regeling aanwijzing BBT-documenten van toepassing:

- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB);

4.2.3. Conclusies BBT

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt is veel kleiner dan 2,5 ton, zie paragraaf 4.3 van de aanvraag. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid gevaarlijk en/of niet gevaarlijk afval ligt beneden de gehanteerde ondergrenzen. Wij hebben daarom in deze vergunning verder geen aandacht besteed aan de preventie van afvalstoffen.

afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan afvalscheiding is beschreven in de handreiking van Infomil "Afvalscheiding bij vergunningplichtige bedrijven" van juli 2001.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting geen afvalstoffen vrijkomen waarvan in het LAP is aangegeven dat er omstandigheden kunnen zijn dat scheiding daarvan redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Op basis van het gestelde in de aanvraag achten wij het in voorliggende situatie daarom niet redelijk van vergunninghoudster afvalscheiding te verlangen.

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2002- 2012, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd .

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP, het Beleidskader. De doelstellingen van het LAP zijn kortweg aan te duiden als: De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard.

De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Toetsing van de aangevraagde afvalactiviteiten

In de aanvraag is voor RWZI-slib de volgende be-/verwerkingsmethode beschreven. Het te ontwateren RWZI-slib wordt middels indickers en zeefbandpers ontwaterd tot slib met een droge stofgehalte van 17-21%. Het in de slibverwerkingsinstallatie Abdissenbosch mechanisch gedroogde slib wordt vervolgens per vrachtwagen afgevoerd naar een van de slibdrooginstallaties van het Waterschapsbedrijf Limburg voor verdere verwerking. Hierna wordt het slib vooralsnog afgezet als brandstof in de cementindustrie.

Het beleid voor reststoffen van RWZI's is neergelegd in sectorplan 5. De minimumstandaard voor RWZI-slib is thermisch verwerken al dan niet na voordrogen. In het LAP staat specifiek vermeld dat reststoffen van RWZI's in nagenoeg alle gevallen mechanisch worden afgevoerd. Deze voorbereiding is toegestaan. De in de aanvraag beschreven bewerkingsmethode voldoet wel aan de minimumstandaard.

4.3.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag betreffen de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen de volgende afvalstoffen (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

19 08 05 slib van de behandeling van stedelijk afvalwater

4.3.4. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord (D.V.V.)", maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

De inrichting accepteert uitsluitend RWZI-slib van de RWZI's Rimborg en Kaffeberg. De kwaliteit van het aangeleverde slib (i.c. het droge stofgehalte) is bekend en wordt periodiek gemeten.

Er is geen specifiek A&V-beleid. In het onderhavige geval, waarbij geen afvalstoffen van derden geaccepteerd worden, achten wij dit ook niet nodig.

4.3.5. Administratieve organisatie en interne controle

In het LAP is tevens aangegeven dat een beperkt aantal bedrijven dat gevaarlijke afvalstoffen accepteert over een adequate administratieve organisatie en een interne controle (AO/IC) dient te beschikken. Onder administratieve organisatie wordt verstaan het complex van organisatorische maatregelen gericht op de informatieverzorging ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een organisatie, alsmede voor het afleggen van verantwoordingen.

Onder interne controle wordt verstaan het toetsen van resultaten aan normen door of namens de leiding ten behoeve van de leiding. Via de AO/IC dient een betrouwbare informatie naar het management en derden (vergunningverleners en toezichthouders) te zijn gewaarborgd. Met betrouwbaar wordt bedoeld een juiste, tijdige en volledige informatieverzorging die tevens controleerbaar is.

In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie een oordeel dient te worden gevormd. Bij de aanvraag is beschrijving van het AO/IC gevoegd. Daarin is beschreven dat de aanvoer van slib wordt berekend aan de hand van pompturen, theoretische capaciteit en periodieke analyse van het droge stofgehalte en dat de afvoer wordt bepaald aan de hand van het afgevoerde slibvolume en het droge stofgehalte. E.e.a. wordt digitaal bijgehouden in een procesinformatiesysteem.

Rekening houdend met de aard van de bedrijvigheid, waarbij geen afvalstoffen van derden geaccepteerd worden, voldoet de beschreven administratie en registratie aan de randvoorwaarden en kunnen wij met deze AO/IC instemmen.

4.3.6. Besluit financiële zekerheidstelling milieubeheer (Besluit FZ)

Het bevoegd gezag bij vergunningverlening ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) is vanaf 1 mei 2003 op basis van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer juncto (het Besluit) artikel 8.15 Wm de mogelijkheid gegeven om financiële zekerheid te vragen voor het nakomen van vergunningvoorschriften inzake het opslaan van afvalstoffen en het beheer van afvalstoffen na beëindigen van de activiteiten binnen de desbetreffende inrichting en voor de dekking van de aansprakelijkheid voor schade aan de bodem. Wij hebben op basis van het Besluit provinciale beleidsregels vastgesteld in: "Beleidsregels provinciale omgang met het Besluit Financiële zekerheid milieubeheer". Op 23 maart 2007 zijn deze beleidsregels in werking getreden.

Ten aanzien van de in het Besluit genoemde 2 mogelijkheden om financiële zekerheid te stellen hebben wij het volgende beleid vastgesteld:

- Om schade aan de bodem te voorkomen wordt door de provincie een dusdanig bodembeschermingsniveau verlangd dat er sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB), of worden er dusdanige maatregelen opgelegd dat hieraan voldaan wordt. In geval van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging bestaat er op basis van artikel 7, lid 1 juncto Bijlage 2 van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer geen mogelijkheid voor het vragen van een financiële zekerheid. Ook voor onderhavige inrichting geldt dat het bodembeschermingsniveau zodanig wordt beoordeeld dat er in de zin van de NRB sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging (zie overwegingen milieuaspect bodem). Om die reden wordt voor de inrichting geen financiële zekerheid gevraagd voor dekking van de aansprakelijkheid voor schade aan de bodem.
- Voor het vragen van een financiële zekerheid betreffende het beheer van afvalstoffen na beëindiging van de activiteiten binnen de inrichting, geldt dat de zekerheid volgens de wet alleen gevraagd kan worden voor de vergunde opslag van afvalstoffen (artikel 3 bedrijven). Er kan financiële zekerheid worden gevraagd voor afvalstoffen waarvoor geen vergunning is verleend of die de toegestane hoeveelheid van de vergunde opslag te boven gaan. Om die (illegale) opslag van afvalstoffen te voorkomen heeft de vergunningverlener de mogelijkheid tot handhaving van de vergunning en het

laten verwijderen van afvalstoffen in geval dat de vergunning niet volgens de daarin gestelde regels wordt nageleefd.

In principe kunnen ingevolge het Besluit alle inrichtingen onder categorie 28 (afvalbedrijven) van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer op basis van bijlage 1 van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer met een financiële zekerheidstelling te maken krijgen als de beheerskosten van de opgeslagen afvalstoffen binnen de inrichting een bedrag van € 10.000 te boven gaan. Wij hebben in afwijking van de in het Besluit genoemde drempelbedrag van € 10.000 voor € 100.000 gekozen, aangezien dit bedrag boven de € 60.000 ligt waarvan in de toelichting van het Besluit wordt geadviseerd geen door een bedrijf gereserveerde eigen bedragen of balansgarantie (mogelijke door ons te accepteren vorm van zekerheid) meer te accepteren omdat deze onvoldoende garantie bieden ter dekking van eventuele schade als gevolg van het beheer van afvalstoffen binnen de inrichting. In IPO-verband is verder afgesproken om pas bij een potentiële schade van € 100.000 of meer het Besluit, voor zover van toepassing bij een categorie 28-inrichting, te gaan toepassen. Een potentieel risico tot € 100.000 is bovendien voor ons aanvaardbaar.

Vooropgesteld dient te worden dat de zekerheid alleen gevraagd kan worden voor de te vergunnen maximale opslag van afvalstoffen. De financiële zekerheid wordt door het college uitsluitend gevraagd voor opgeslagen afvalstoffen, die niet als nuttig toepasbare afvalstoffen worden beschouwd. Dit betreft de zogenaamde laagwaardige afvalstoffen, afvalstoffen waar men voor moet betalen om ze aan derden voor verwerking af te geven.

De hoogte van de financiële zekerheidsstelling wordt berekend door een optelling van de vergunde opslagen tonnen/stuks van de afvalstoffen nadat deze eerst vermenigvuldigd zijn met het marktconforme verwijderingsbedrag per ton/stuk afvalstof (het bedrag dat een vergunninghouder als acceptatietarief stelt), waarna een ophoging van het totaal plaatsvindt met 25% voor transport- en handelingskosten. Wanneer het eindbedrag de drempel van € 100.000 te boven gaat, wordt het vragen van een financiële zekerheid overwogen.

In de afweging bij het daadwerkelijk opleggen van financiële zekerheid dient ons college op basis van artikel 3, lid 2 van het Besluit in ieder geval de volgende criteria te betrekken:

- a. de specifieke omstandigheden van het betreffende bedrijf, de solvabiliteit en de aanwezigheid van een milieuzorgsysteem;
- b. de aard en de omvang van de afvalstoffen;
- c. de frequentie van het afvoeren van de afvalstoffen;
- d. de verhouding tussen de maximaal te verwachten kosten van beheer van afvalstoffen en de hoogte van de kosten voor het stellen van financiële zekerheid;
- e. het reeds zodanig vrijwillig gesteld zijn van financiële zekerheid door degene die de inrichting drijft, dat de krachtens de vergunning voor hem geldende verplichtingen ten aanzien van het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen of ten aanzien van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van de activiteiten in die inrichting, kunnen worden nagekomen, en;
- f. de naleving van aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen.

Conclusie

Omdat het Waterschapsbedrijf Limburg een overheidsinstelling is, wordt geen financiële zekerheid gesteld.

4.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen.

- overloopwater gravitatie-indikers;
- filtraat ontwateringsinstallatie;
- bandspoelwater;
- niet verontreinigd hemelwater;
- bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard (sanitair afvalwater).

Dit afvalwater wordt op de riolering geloosd.

Op grond van de instructieregeling moet, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene voorschriften krachtens de Wvo gelden, voorschriften worden opgenomen die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur. Verder moeten voorschriften opgenomen worden, die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de kwaliteit van het rioolslib er niet door wordt aangetast zodat de verwerking van dit slib niet wordt belemmerd. De genoemde voorschriften zijn in deze beschikking opgenomen.

4.5. Bodem

4.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatiebodemonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

De vastlegging van de bodemkwaliteit is reeds verricht in het kader van de vorige revisievergunning. De nulsituatie is vastgelegd in de volgende bodemonderzoeksrapporten:

- Verkennend bodemonderzoek Abdissenboschweg 1 te Ubach over Worms, Oranjewoud, nr. 1557-77467 van 22 november 1996;
- Nulsituatieonderzoek Slibontwateringsinstallatie Abdissersboschweg te Ubach over Worms, Oranjewoud, nr. 1557-44684-1 van juli 1998.

4.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico – representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen met PBV-Verklaring, vloeistofdichte voorzieningen, vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. In paragraaf 4.1.2. is een overzicht weergegeven van de potentieel bodembedreigende activiteiten. Voor elke activiteit is een beoordeling conform de NRB-systematiek uitgevoerd.

Wij hebben het in de aanvraag beschreven bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald, m.u.v. het aanvoergemaal/druktoren, de (pers)leidingen intern en de gravitatie-indikers. Voor deze activiteiten wordt een eindemissiescore van 2 behaald. Volgens de NRB is voor ondergrondse rioleringen geen emissiescore lager dan 2 realiseerbaar en zijn deze vooralsnog vrijgesteld van risicobeperkend bodemonderzoek. Voor het aanvoergemaal/druktoren en de gravitatie-indikers geldt dat de noodzakelijke voorzieningen en maatregelen voor het bewerkstelligen van een verwaarloosbaar bodemrisico voor deze activiteiten niet redelijkerwijs haalbaar zijn.

Gezien het diepe grondwater en de aard van het materiaal, waardoor bodemluchtmetingen niet mogelijk zijn, is periodiek risicobeperkend bodemonderzoek niet goed mogelijk. Voor deze bedrijfsactiviteiten mag het bodemrisico aanvaardbaar (A*) worden gemaakt omdat is voorzien in periodieke onderzoeken gericht op het vaststellen van eventuele lekkages. Jaarlijks wordt een lekttest uitgevoerd middels niveaumetingen na het afsluiten van de toe- en afvoer. Een keer per 5 jaar worden de bassins leeggemaakt en kan inwendig visueel onderzoek plaatsvinden.

De te nemen maatregelen na constatering van een bodemincident dienen te zijn vastgelegd in een systeem voor milieuzorg en bodemincidentenbeheer.

Het systeem moet voorzien in doelmatige werkprocedures voor snelle signalering van bodemincidenten, effectieve procedures voor onverwijld herstel van de bodemkwaliteit en procedures voor bijstelling van werkinstructies en preventief onderhoud om herhaling van het bodemincident te voorkomen. Dit systeem is nog niet aanwezig. Bij het stellen van de voorschriften hebben wij hiermee rekening gehouden.

4.5.3. Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt derhalve niet nodig geacht.

4.6. Energie

De beoordeling van de efficiëntie van het energieverbruik binnen de inrichting vindt plaats op basis van de "Circulaire energie in de milieuvergunning" (uitgegeven door het Ministerie van VROM en het Ministerie van Economische Zaken van oktober 1999). Volgens deze circulaire behoeft geen speciale beoordeling van het energieverbruik plaats te vinden indien jaarlijks minder dan 50 000 kWh aan elektriciteit of 25 000 m³ aan aardgas (of aardgasequivalenten) wordt verbruikt.

De inrichting heeft volgens de aanvraag een energieverbruik dat deze ondergrenzen ruimschoots overschrijdt, te weten 281 256 kWh elektriciteit (t.b.v. slibverwerking) en 7583 m³ aardgas (t.b.v. de verwarming van het gebouw).

De grootste energieverbruikers binnen de inrichting zijn de slibpompen en de zeefbandpers. Uit de aanvraag blijkt dat in het verleden energieonderzoeken zijn uitgevoerd bij RWZI's. Uit deze onderzoeken is gebleken dat energiebesparing met name kan worden gerealiseerd door gebruik van frequentiegeregelde pompen. De in de inrichting aanwezige slibpompen zijn frequentiegeregeld.

Gezien het bovenstaande en omdat het verbruik met name wordt bepaald doordat de installatie continu in bedrijf is, achten wij een energiebesparingsonderzoek niet zinvol.

4.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijke dat door de vergunninghoudster een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat deze vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en -voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

In bijlage XII van de vergunningsaanvraag is een door de Brandweer Parkstad-Limburg goedgekeurd brandveiligheidsrapport gevoegd.

De maatregelen en voorzieningen welke aanvrager in het brandveiligheidsrapport heeft aangegeven, waarborgen de brandveiligheid voldoende

Het tot de vergunningaanvraag behorende brandveiligheidsrapport bevat een plattegrond van de inrichting waarop zowel alle opslagen en voorzieningen zijn weergegeven en tevens een tekening waarop alle brandpreventieve en brandbestrijdingsmaatregelen zijn weergegeven. Deze eisen zijn in de vergunning opgenomen. Aanvullende eisen achten wij niet noodzakelijk.

4.8. Geluid

4.8.1. Normstelling

Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt de 'Handreiking industrielawaai en vergunningverlening' (verder aangeduid als de Handreiking). De inrichting betreft een bestaand bedrijf. Het bedrijf is niet gelegen op een gezoneerd industrieterrein.

Voor inrichtingen die niet zijn gelegen op een gezoneerd industrieterrein geldt het algemene toetsingskader van de Handreiking. Aangezien de gemeente Landgraaf nog geen beleidsnota industrielawaai heeft opgesteld, noch op een andere wijze beleidskaders betreffende industrielawaai heeft vastgesteld waaraan onderhavige vergunningaanvraag kan worden getoetst, geldt de overgangssituatie zoals die in paragraaf 1.5 van de Handreiking is opgenomen. De normstelling is voor wat betreft het $L_{Ar,LT}$ in dat geval gebaseerd op hoofdstuk 4 van de Handreiking. Hierin is het volgende afwegingstraject opgenomen:

- Richtwaarden gerelateerd aan de woonomgeving;
- Overschrijding van richtwaarden is mogelijk op grond van een bestuurlijk afwegingsproces, waarbij het referentieniveau van het omgevingsgeluid een belangrijke rol speelt;
- Als maximum niveau geldt voor nieuwe inrichtingen de etmaalwaarde van 50 dB(A) op de gevel van de dichtstbijzijnde woning of het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Voor bestaande inrichtingen geldt een maximum van 55 dB(A).

In hoofdstuk 4 van de Handreiking worden 3 woonomgevingen gekarakteriseerd:

- Landelijke woonomgeving	40 dB(A) etmaalwaarde;
- Rustige woonwijk, weinig verkeer	45 dB(A) etmaalwaarde;
- Woonwijk in de stad	50 dB(A) etmaalwaarde.

De inrichting is niet gelegen in een woonwijk. De dichtstbijzijnde woonbebouwing bevindt zich op 150-200 meter van de inrichting. Gezien de nabijheid van de druk bereden Europalaan Noord valt onderhavige omgeving het best te karakteriseren als woonwijk in de stad.

Voor L_{Amax} zijn in hoofdstuk 4 van de Handreiking geen normen opgenomen. In het kader van de overgangssystematiek worden derhalve de normen uit de 'Circulaire industrielawaai' gehanteerd. Als streefwaarde bij woningen geldt het $L_{Ar,LT} + 10$ dB. Maximaal zijn 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar.

4.8.2. Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$):

In 1996 is een akoestische berekening gemaakt voor de inrichting. Sinds dit onderzoek hebben geen uitbreidingen en/of wijzigingen meer plaatsgevonden die een negatieve invloed hebben op de geluidsbelasting. De akoestische situatie van de inrichting is beschreven in paragraaf 4.6 en bijlage XI van de aanvraag. E.e.a. is uitgevoerd conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

De activiteiten van het bedrijf vinden continu plaats. De dichtstbijzijnde woonbebouwing bevindt zich op 150-200 meter van de inrichting.

In het akoestisch onderzoek is de maximaal representatieve bedrijfssituatie beschouwd. In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op een vijftal punten, namelijk bij de twee woningen in de omgeving (nummers 1 en 2 op de situatietekening van bijlage XI van de aanvraag) en op 3 punten op de terreingrens (nummers 3, 4 en 5 op de situatietekening van bijlage XI van de aanvraag).

Ter plaatse van woningen wordt een geluidmissie berekend van maximaal 30 dB(A), op de terreingrens van maximaal 50 dB(A). De berekende geluidbelasting voldoet aan de richtwaarden en is vergunbaar.

4.8.3. Maximale geluidniveau (L_{Amax})

Binnen de inrichting treden nagenoeg geen piekgeluiden op. Het proces is gesloten en volledig in pandig. De enige piekgeluiden binnen de inrichting worden veroorzaakt door vrachtwagens die de inrichting bezoeken. De streefwaarden uit de circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) worden niet overschreden.

4.8.4. Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire "Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer", d.d. 29 februari 1996.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawai I of II of de Handleiding meten en rekenen industrielawaai, afhankelijk welke methode geschikt is in de specifieke situatie. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 50 dB(A) en de grenswaarde 65 dB(A). De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 35 dB(A) etmaalwaarde gewaarborgd is.

Per dag komen 3 vrachtwagens naar de inrichting hetgeen resulteert in 6 transportbewegingen. Ter hoogte van de Europalaan Noord wordt het verkeer van en naar de inrichting opgenomen in het heersend verkeersbeeld en is als zodanig niet meer herkenbaar. Uit het akoestisch rapport blijkt dat het equivalente geluidsniveau veroorzaakt door de inrichting inclusief het verkeer van en naar de inrichting bij de dichtstbijzijnde woningen niet meer bedraagt dan 30 dB(A). Aan de voorkeursgrenswaarde wordt voldaan.

4.9. Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik

Binnen de inrichting worden geen grondstoffen verbruikt. Ten behoeve van een goede ontwatering van het slib wordt poly-electroliet toegevoegd aan de aanvoerlijn van de zeefbandpers. Het totale jaarverbruik aan poly-electroliet bedraagt 12,5 ton.

Daarnaast wordt een kleine hoeveelheid smeerolie en vet gebruikt voor onderhoud van de installaties.

Voor het spoelen van de zeefbandpers wordt geen leidingwater maar grondwater gebruikt. Dit wordt op het terrein onttrokken middels een pomp met een capaciteit < 10 m³/uur. Tevens wordt een deel van het spoelwater gerecirculeerd.

Een onderzoek naar verdere besparing van grond- en hulpstoffen achten wij niet noodzakelijk.

4.10. Lucht

4.10.1. Besluit Luchtkwaliteit milieubeheer

Op 5 augustus 2005 is het Besluit luchtkwaliteit 2005 (Stb 2005, 316) – hierna te noemen BLK 2005 – met terugwerkende kracht tot 4 mei 2005 in werking getreden. Het Besluit vervangt het Besluit luchtkwaliteit (Stb 2001, 269) uit 2001; het nieuwe besluit probeert wat meer ruimte te bieden bij projecten op het gebied van milieu, ruimtelijke ordening en verkeer. Dit komt omdat in het Besluit het stand still beginsel buiten werking is gesteld (waardoor door een project de luchtkwaliteit mag verslechteren tot aan de wettelijke grenswaarden) en er grotendeels projectgebonden salderingsmogelijkheden zijn (waardoor het mogelijk is een verslechtering op de ene plek te compenseren met een verbetering op een andere plek).

Toch worden deze ruimere mogelijkheden nog onvoldoende geacht om heel grote projecten die eventueel gepland worden in overschrijdingsgebieden doorgang te laten vinden. Vandaar dat op 17 maart 2006 het ontwerp van de Wet luchtkwaliteit naar de tweede kamer gestuurd. De Wet luchtkwaliteit is een wijziging van de Wet milieubeheer en vervangt het Besluit luchtkwaliteit en de regelingen die daaronder hangen.

systematiek artikel 7

Artikel 7, eerste lid, van het BLK 2005 verplicht overheden om bij de uitoefening van hun bevoegdheden dan wel bij de toepassing van wettelijke voorschriften die gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit, de gestelde grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10), lood, koolmonoxide en benzeen in acht te nemen.

Deze verplichting vormt het algemene uitgangspunt voor situaties waarin op het moment van uitoefening van de bevoegdheid geen sprake is van overschrijding van een grenswaarde dan wel wanneer op dat moment als zeker is dat op de voor die grenswaarde geldende termijn (bij NO₂ is dat 2010), daaraan wordt voldaan. Als er geen overschrijding is van de grenswaarde, dan mag er als gevolg van de uitoefening van de bevoegdheid (bijv. een wegaanpassingsbesluit op grond van de Spoedwet wegverbreding) een kleine verslechtering van de luchtkwaliteit optreden, zolang dit niet leidt tot overschrijding van de grenswaarde op de realisatietermijn. Om die reden is in artikel 2, tweede lid, van dit besluit het standstill-beginsel (artikel 5.2, derde lid Wm) buiten toepassing verklaard.

Gaat het om een grenswaarde waaraan op termijn voldaan moet worden (2010 voor NO₂) dan is tot die realisatiedatum uitvoering van een project dat tijdelijk tot overschrijding van de grenswaarde leidt acceptabel, mist gegarandeerd dat de luchtkwaliteit op dat tijdstip in overeenstemming zal zijn met de betreffende grenswaarde.

In het tweede lid, worden expliciet een aantal bevoegdheden en wetstoepassingen genoemd waarvoor in ieder geval geldt dat zij gevolgen hebben voor de luchtkwaliteit. Het betreft een niet-limitatieve opsomming, die ontleend is aan de nota van toelichting op het Besluit luchtkwaliteit. Het betreft bevoegdheden op het gebied van milieu, ruimtelijke ordening en verkeer, waaronder vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer.

In afwijking van de in eerste lid bedoelde bevoegdheden is in derde lid, derde lid, aanhef en onder a, bepaald dat deze bevoegdheden mede kunnen worden uitgeoefend indien de concentratie in de buitenlucht van de desbetreffende stof als gevolg van de uitoefening van die bevoegdheden per saldo verbeterd of ten minste gelijk blijft.

Gezien dit artikel staat een reeds bestaande overschrijding van een voor de luchtkwaliteit gestelde grenswaarde vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer niet in de weg, zo lang de concentratie van de betrokken stof in de buitenlucht niet verder toeneemt (zie uitspraak ABRvS d.d. 14 december 2005 zaaknr. 200501574/1).

Het derde lid, onder b, regelt tevens de saldobenadering. Deze saldobenadering houdt in dat als uitoefening van een bevoegdheid op een bepaalde locatie leidt tot een beperkte verslechtering van de luchtkwaliteit op die locatie, dit acceptabel is mist dit leidt tot een verbetering van de luchtkwaliteit op een andere locatie. Te denken valt daarbij aan de omlegging van een drukke weg vanuit een dorpskern naar buiten de dorpskern. Op de locatie waar de nieuwe weg komt te liggen zal de luchtkwaliteit verslechteren, maar de algehele leefbaarheid (dus niet alleen de luchtkwaliteit) in het dorp zal erop vooruitgaan. Aan de saldobenadering is de verplichting gekoppeld dat de verbetering van de luchtkwaliteit bereikt moet worden 'door een met uitoefening van de bevoegdheid samenhangende maatregel of een door die uitoefening optredend effect'. Deze zinsnede kan ruim worden opgevat, in die zin dat daaronder ook worden begrepen maatregelen die in het betreffende gebied door andere bestuursorganen worden genomen en die een (positief) effect hebben op de luchtkwaliteit.

Normstelling

In paragraaf 2 van het Besluit zijn voor alle luchtverontreinigende stoffen de grenswaarden opgenomen. Voor de toetsing van de luchtkwaliteit zijn vooral de grenswaarden voor stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes (PM₁₀) van belang, omdat deze momenteel nog op grote schaal langs veel snelwegen en een groot aantal straten in steden worden overschreden.

Voor zwevende deeltjes (PM₁₀) geldt een jaargemiddelde grenswaarde van 40 µg/m³ en een vierentwintig-uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ die maximaal 35 maal per kalenderjaar mag worden overschreden. Voor Stikstofdioxide geldt uiterlijk op 1 januari 2010 een jaargemiddelde grenswaarde van 40 µg/m³ en een uurgemiddelde concentratie van 200 µg/m³ die maximaal 18 maal per kalenderjaar mag worden overschreden. Deze uurgemiddelde concentratie is met ingang van 1 januari 2010 van toepassing bij wegen waarvan ten minste 40.000 motorvoertuigen per etmaal gebruik maken. Tot 1 januari 2010 geldt bij wegen voor stikstofdioxide een grenswaarde van 290 µg/m³ als uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal 18 maal per kalenderjaar mag worden overschreden.

Stofemissies bestaan uit twee componenten, te weten grof en fijn stof. Zwevende deeltjes (= Fijn stof) zijn de in de buitenlucht voorkomende stofdeeltjes die een op grootte selecterende instroomopening passeren met een efficiëncygrens van 50 procent bij een aërodynamische diameter van 10 micrometer en wordt wel aangeduid als de "PM10-fractie". Fijn stof betreft met name roetdeeltjes, minerale deeltjes en deeltjes als afkomstig van reacties uit gasvormige componenten (met name SO_2 , NO_x , VOS en NH_3). De fijn stofproblematiek is met name gerelateerd aan verkeer en vervoer en industriële activiteiten. Daarnaast zijn consumenten en raffinaderijen belangrijke bronnen. Deze bronnen te samen zijn verantwoordelijk voor ruim 97% van de totale fijn stof emissie in Nederland.

Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de luchtkwaliteit voor zwevende deeltjes op grond van artikel 5, eerste lid, buiten beschouwing blijven de concentraties die zich van nature in de lucht bevinden en die niet schadelijk zijn voor de gezondheid van de mens (zoals zeezout). In dit artikel is onder het tweede lid verder bepaald dat ook concentraties van zwevende deeltjes die veroorzaakt worden door natuurverschijnselen ook buiten beschouwing blijven.

Ten aanzien van de fijn stof problematiek dient wel te worden opgemerkt dat er sterke aanwijzingen zijn dat de concentratie van fijn stof in Nederland momenteel 10-15% lager is dan eerder werd aangenomen. De stand van zaken rondom fijn stof is recent nader bekeken door het Milieu- en Natuurplanbureau (MNP) en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM). Zie hiervoor o.a. de MNP rapportage 500093002 'Concentratiekaarten voor grootschalige luchtverontreiniging in Nederland Rapportage 2006'. Het oorspronkelijke beeld was dat het beeld van de overschrijding van de grenswaarde de komende 20 jaar nauwelijks zou veranderen. Deze verwachting is nu bijgesteld: de realisatie van de fijn stof grenswaarde komt eerder binnen bereik. Met extra lokaal, nationaal en Europees beleid kan dit probleem tegen 2015 zijn opgelost. Voor stikstofdioxide (NO_2) blijft er waarschijnlijk ook na 2010 een probleem met normoverschrijding bestaan.

Afweging

Zoals hierboven reeds was gesteld zijn er ook nog inrichtingsgerelateerde verkeersbewegingen welke middels emissies als gevolg van verbrandingsmotoren eveneens voor een bepaalde emissie van fijn stof kunnen zorgen. De enige emissies vanuit de inrichting zijn afkomstig van het transport. Per dag komen 3 vrachtwagens naar de inrichting. Het verkeer van en naar de inrichting maakt gebruik van de Abdissenboschweg en wordt gelijk daarna opgenomen in het heersende verkeersbeeld van de Europaweg Noord. De bijdrage van de inrichting op de lokale achtergrondwaarden voor NO_x en fijn stof zal derhalve verwaarloosbaar zijn, zodat het Besluit luchtkwaliteit 2005 in zoverre niet in de weg staat aan vergunningverlening.

4.10.2. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

Binnen de inrichting vinden geen emissies plaats.

4.10.3. Geur

Toetsingskader

Het geurbeleid is vastgelegd in de NeR. Dit beleid is gebaseerd op de circulaire van 30 juni 1995 van de minister van VROM en kent de volgende algemene uitgangspunten:

- als er geen hinder te verwachten is, zijn maatregelen niet nodig;
- als hinder te verwachten is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe vastgesteld;

Daarbij geldt dat de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan. Voor bedrijven die onder een bijzondere regeling van de NeR vallen, hoeft het acceptabele hinderniveau niet te worden bepaald.

Voor rioolwaterzuiveringsinstallaties is in de NeR een bijzondere regeling opgenomen. Conform deze bijzondere regeling geldt voor bestaande installaties dat de maximale immissieconcentratie ter plaatse van aaneengesloten woonbebouwing, lintbebouwing of andere geurgevoelige objecten maximaal 3 ge/m^3 als 98-percentiel mag bedragen.

Daarnaast hebben wij in 1996 de nota "Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven" vastgesteld, waarin het landelijke geurbeleid nader is uitgewerkt. Ondermeer worden de maximaal toelaatbare geurconcentraties (MTGC) gedefinieerd. In dit begrip is ook meegenomen dat de hindergrens voor de verschillende bedrijfsspecifieke geuren niet bij dezelfde geurconcentratie hoeft te liggen.

De MTGC is een 'gewogen' hindernorm die als toetsingskader in te onderscheiden specifieke situaties kan worden vastgesteld. De MTGC-waarden nabij geurgevoelige objecten zijn geformuleerd als 98 percentielwaarden. Voor de aangevraagde activiteiten zijn in het provinciale beleid MTGC-waarden vastgesteld.

Beoordeling geuremissie

De mogelijke geuroverlast als gevolg van de activiteiten van de slibverwerkingsinstallatie zijn nader beschouwd in paragraaf 4.5.1 en de bijlagen IX en X van de aanvraag. Hierin zijn alle van belang zijnde emissiebronnen van geur nader beoordeeld. Om geuremissie te beperken zijn een aantal bronnen overkapt en/of afgedekt. De afgezogen lucht wordt over een lavafilter geleid. Uit deze beschouwing blijkt dat de totale geuremissie van de inrichting naar schatting $9,4 \cdot 10^6 \text{ ge/h}$ bedraagt. Het geurgewogen zwaartepunt ligt tussen de 2 indikkers. Uit de nomogrammen blijkt dat de geprognoseerde geurbelasting van de inrichting voldoet aan de eisen uit de NeR en aan de MTGC-waarden uit het Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven.

In de actuele situatie is er geen geurhinderklachtenpatroon bekend rond de slibverwerkingsinstallatie. De geprognoseerde geurbelasting wordt als een norm in de vergunning opgenomen evenals de mogelijkheid om bij een gevalideerd klachtenpatroon een onderzoeksverplichting op te leggen.

4.11. Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan vervoermanagement is beschreven in de Handreiking en het bijbehorende Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil, respectievelijk uitgave december 2005 en april 2006). Uit deze documenten blijkt dat vervoermanagement in ieder geval relevant is bij bedrijven met:

- meer dan 100 werknemers en/of,
- meer dan 500 bezoekers per dag en/of,
- meer dan 2 miljoen transportkilometers per voor verladers en uitbesteed vervoer en/of;
- meer dan 1 miljoen transportkilometers per jaar voor eigen vervoerders.

De inrichting is continu in bedrijf zowel bemand als onbemand. Af en toe zijn 1-2 personen werkzaam binnen de inrichting. Het aantal transportkilometers is beperkt daar er dagelijks maximaal 3 vrachtauto's de inrichting aandoen.

Er is geen sprake van overschrijding van het relevantiecriteria zoals dat door de provincies is gesteld. Verder zien wij ook geen directe mogelijkheden tot beperking van het verkeer.

5. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

De aanvraag maakt in zijn geheel deel uit van de vergunning.

De vergunning heeft betrekking op een afvalstoffeninrichting als bedoeld in artikel 2.2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Voor zover deze vergunning betrekking heeft op handelingen voor het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen wordt zij slechts verleend voor een termijn van ten hoogste 10 jaar.

6. Terinzagelegging en ingediende zienswijzen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 19 juli 2007 tot en met 29 augustus 2007 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht (bureau bibliotheek) en in het gemeentehuis van Landgraaf. Tevens was de ontwerpbeschikking via internet (www.limburg.nl) in te zien. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen en/of adviezen ontvangen.

7. Besluit

Wij besluiten

- aan Waterschapsbedrijf Limburg, Unit Zuiveringsbedrijf een revisievergunning in de zin van artikel 8.4, lid 1, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor de inrichting slibverwerkingsinstallatie Abdissenbosch gelegen aan de Abdissenboschweg 1 in Landgraaf;
- de vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- de aanvraag van 11 mei 2007, ingekomen 14 mei 2007, deel te laten uitmaken van deze vergunning behalve indien daarvan volgens de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken;
- aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden, met dien verstande dat ingevolge artikel 8.16 onder c, van de Wet milieubeheer de voorschriften 5.1.3. tot en met 5.1.7. van kracht blijven tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren;;
- aan de vergunning een lijst te verbinden, waarin de diverse begrippen worden verklaard, die in de vergunning gebruikt worden.

8. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "OVER". Klik op "Bestuursrechtspraak". Klik op "werkwijze".

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8.81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, wordt het besluit niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

9. Slotbepaling:

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- a. het Waterschapsbedrijf Limburg, Unit Zuiveringsbedrijf als beschikking op haar vergunningsaanvraag;
- b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Landgraaf;
- c. Waterschap Roer en Overmaas, Parklaan 10, 6131 KG Sittard;
- d. Waterlandstichting, Rooseveltplantsoen 3, 2517 KR 's Gravenhage.

10. Ondertekening:

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen

afdelingshoofd
Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

- Bijlage 1 : Voorschriften
- Bijlage 2 : Begrippenlijst
- Bijlage 3 : Kaartje met de referentiepunten voor de geluidvoorschriften

BIJLAGE 1: VOORSCHRIFTEN

1. Algemene voorschriften

1.1. Gedragsvoorschriften

- 1.1.1. Ter plaatse van de erscheiding van de inrichting dient een zodanige afscheiding aanwezig te zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.
- 1.1.2. Tijdens de openstelling van de inrichting dient ten minste één persoon aanwezig te zijn die geïnstrueerd is omtrent de in deze vergunning opgenomen voorschriften.
- 1.1.3. De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud te verkeren.
- 1.1.4. De verlichting in de inrichting moet zodanig zijn dat voortdurend een behoorlijke oriëntatie binnen de inrichting mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, zowel binnen als buiten de gebouwen van de inrichting kunnen worden verricht.
- 1.1.5. De in de inrichting aangebrachte of gebruikte verlichting, moet zodanig zijn afgeschermd dat geen directe lichtstraling buiten de inrichting waarneembaar is.
- 1.1.6. **Laden en lossen**
Laden en lossen is slechts toegestaan indien de transportmiddelen geschikt zijn voor het betreffende product of de betreffende afvalstof.

1.2. Instructie

- 1.2.1. Degene die de inrichting drijft, is verplicht aan alle in de inrichting werkzame personen een schriftelijke instructie te verstrekken, met het doel gedragingen uit te sluiten die het gevolg kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is en als zodanig kunnen leiden tot een overtreding van een of meer van die voorschriften. Deze instructie moet aan een door het bevoegd gezag voor de controle op de naleving van de vergunning aangewezen ambtenaar op diens verzoek worden getoond.
- 1.2.2. Iedere werknemer in de inrichting moet op de hoogte zijn van de veiligheidsvoorschriften in de inrichting, het gebruik van brandblusapparaten en de voorschriften met betrekking tot brandpreventie.
- 1.2.3. In de inrichting moet op een duidelijk zichtbare plaats bij de telefoon een recente lijst met telefoonnummers aanwezig zijn van personen en diensten die bij brand, ongevallen en calamiteiten moeten worden gealarmeerd.

070831-0009

1.3. Documentatie

- 1.3.1. De bedrijfsvoorschriften moeten zijn vastgelegd in een bedrijfshandboek dat steeds in de inrichting aanwezig moet zijn. In het bedrijfshandboek moet alle informatie zijn opgenomen die voor een goed functioneren van de installaties noodzakelijk is, zoals:
- een kopie van deze vergunning met bijbehorende voorschriften;
 - een schema van de installaties, bevattende alle voor de bediening benodigde onderdelen;
 - een, op dit schema berustende, gedetailleerde beschrijving van alle te verrichten handelingen voor standaardoperaties (normaal bedrijf, in- en buiten bedrijf stellen);
 - te treffen maatregelen in abnormale situaties (brand, stroomstoring, stroomuitval e.d.);
 - een onderhoudsschema;
 - een tekening waarop de ligging van de in de grond gelegde kabels en leidingen duidelijk is vastgelegd; alvorens graafwerkzaamheden worden verricht moet(en) deze tekening(en) worden geraadpleegd en de ligging duidelijk gemarkeerd.
- 1.3.2. Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te doen verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste 3 jaar binnen de inrichting worden bewaard.

2. Afvalstoffen

2.1. Algemeen

- 2.1.1. In de inrichting mogen uitsluitend de volgende - van buiten de inrichting afkomstige - afvalstoffen worden opgeslagen en be- of verwerkt (Indeling overeenkomstig de Eural):
19 08 05 slib van de behandeling van stedelijk afvalwater
- 2.1.2. De maximale opslaghoeveelheid van nat slib mag niet meer dan bedragen dan 960 m^3 en de maximale opslaghoeveelheid van ontwaterd slib mag niet meer bedragen dan 85 m^3 .
- 2.1.3. De maximale opslagduur van geaccepteerde, van buiten de inrichting afkomstige, afvalstoffen binnen de inrichting bedraagt maximaal drie jaar.

2.2. Acceptatie, registratie en administratie van afvalstoffen

- 2.2.1. Acceptatie van afvalstoffen is slechts toegestaan indien de vergunde maximale opslagcapaciteit van de te accepteren afvalstof niet wordt overschreden.
- 2.2.2. Vergunninghoudster is verplicht een overzichtelijke registratie bij te houden van:
- het aangevoerde slib (hoeveelheid in $\text{m}^3/\text{week} +$ droge stofgehalte);
 - het afgevoerde slib (hoeveelheid in $\text{m}^3/\text{week} +$ droge stofgehalte).

3. Behandeling van afvalstoffen

- 3.1. Bedrijfsafvalstoffen moeten worden opgeslagen in daarvoor bestemde en geschikte opslagvoorzieningen.
- 3.2. Bedrijfsafvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan dienen met het oog op hergebruik c.q. verwijdering zo veel mogelijk naar soort gescheiden te worden verzameld, opgeslagen en afgevoerd naar een bedrijf dat deze afvalstoffen kan hergebruiken of nuttig kan toepassen.
- 3.3. De tijdens werkzaamheden vrijkomende (gevaarlijke) afvalstoffen moet met het oog op verwerking naar soort worden verzameld, opgeslagen en zo vaak als nodig naar een aangewezen vergunninghoudster worden afgevoerd. Gevaarlijke afvalstoffen moeten tenminste één maal per jaar uit de inrichting worden afgevoerd.

4. Afvalwater

- 4.1. Afvalwater mag slechts in het openbaar rioolstelsel worden gebracht indien de samenstelling, de eigenschappen en/of de hoeveelheden afvalwater de doelmatige werking van het openbaar rioolstelsel en de daarop aangesloten zuiveringstechnische werken niet belemmeren.
- 4.2. De bedrijfsriolering, zijnde de riolering ten behoeve van huishoudelijk afvalwater en daarmee gelijk te stellen afvalwater, het leidingstelsel voor het transport van afvalwater en de in het stelsel opgenomen voorzieningen moeten lek dicht zijn uitgevoerd en moeten bestand zijn tegen de invloed van het te transporteren afvalwater.

5. Bodem

5.1. Onderzoeken

- 5.1.1. De resultaten uit de bij de vergunningsaanvraag gevoegde bodemonderzoeken (bijlage VII en VIII) gelden als nulsituatie voor de bodemkwaliteit.
- 5.1.2. Indien op enig moment na het van kracht worden van de vergunning de (verontreinigings)situatie van de bodem wordt gewijzigd - door bijv. sanerende maatregelen - dienen deze wijzigingen, uiterlijk een maand na wijziging van de situatie, middels een evaluatierapport aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- 5.1.3. Binnen 4 maanden na het beëindigen van de activiteiten of een gedeelte van de activiteiten dient een eindsituatiebodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd.

- 5.1.4. Het eindsituatiebodemonderzoek moet voldoen aan de NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het bodemnulsituatieonderzoek (5.1.1) beschreven locaties moet het eindsituatieonderzoek ten minste dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek.
- 5.1.5. Indien vergunninghoudster kan aantonen dat er vanuit de bedrijfshal geen wijziging in de bodemnulsituatie is of kan zijn opgetreden, kan het daadwerkelijk nemen van bodemonsters onder de betonvloer achterwege blijven. Daartoe moet binnen 2 maanden na beëindiging van de activiteiten binnen de inrichting, in overleg met het afdelingshoofd, een rapportage ter goedkeuring worden overgelegd.
- 5.1.6. De resultaten van het eindsituatiebodemonderzoek dienen binnen 3 maanden na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.
- 5.1.7. Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de nulsituatie dient de vergunninghoudster deze toename van de verontreiniging van de bodem voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting in overleg met het bevoegde gezag te verwijderen of te behandelen.

5.2. Bodembeschermende voorzieningen en voorzorgsmaatregelen

- 5.2.1. Bodembedreigende stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.
- 5.2.2. Een bodembeschermende voorziening of maatregel voldoet aan bodemrisicocategorie A, verwaarloosbaar bodemrisico, zoals gedefinieerd in de NRB, behoudens het aanvoergemaal/druktoeren, de (pers)leidingen intern en de gravitatie-indikers waarvoor bodemrisicocategorie A*, aanvaardbaar bodemrisico wordt geaccepteerd.
- 5.2.3. Binnen een termijn van 4 maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient een systeem voor bodemincidentenbeheer te worden opgesteld en overlegd. Het systeem moet voorzien in doelmatige werkprocedures voor snelle signalering van bodemincidenten, effectieve procedures voor onverwijld herstel van de bodemkwaliteit en procedures voor bijstelling van werkinstructies en preventief onderhoud om herhaling van het bodemincident te voorkomen.
- 5.2.4. Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.

- 5.2.5. Voor vloeistofkerende vloeren/verhardingen gelden de navolgende voorwaarden.
- De vloer/verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten die in de betreffende plaats of ruimte worden uitgevoerd;
 - De vloer/verharding moet bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking kan komen; de eventueel aanwezige coating mag geen gebreken vertonen waardoor bodemverontreiniging kan ontstaan;
 - Scheuren in vloeren moeten worden voorkomen, eventueel ontstane scheuren moeten worden gerepareerd;
 - De vloer/verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloeistof buiten de vloer/verharding kan treden;
 - Eventuele dilatatievoegen moeten vloeistofkerend zijn afgewerkt met daartoe geschikt voegvullingsmateriaal;
 - Doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloeistofkerend zijn afgewerkt;
- 5.2.6. controle aanvoergemaal/druktoeren en gravitatie-indikers
- Het aanvoergemaal/druktoeren en de gravitatie-indikers dienen periodiek te worden gecontroleerd op lekkages;
 - De periodieke controle dient vastgelegd te worden in een inspectierapport. De eerste inspectie dient te worden uitgevoerd voor 1 januari 2009 en vervolgens iedere 5 jaar;
 - Het inspectierapport omvat ten minste:
 - algemene gegevens: naam inrichting, reikwijdte van de controle, uitvoeringsdatum, naam van de controleur(s);
 - wijze waarop de werkzaamheden zijn uitgevoerd;
 - resultaten van de controle;
 - bij geconstateerde tekortkomingen/gebreken een herstelplan met daarin op welke wijze en binnen welk tijdsbestek de onvolkomenheid wordt hersteld.
 - De inspectierapporten dienen minimaal 10 jaar bewaard te worden;
 - De inspectierapporten dienen voor het bevoegd gezag in de inrichting ter inzage te liggen.

6. Energie

- 6.1. Het energieverbruik binnen de inrichting moet jaarlijks worden geregistreerd. Deze registratie moet binnen de inrichting aanwezig zijn en minimaal 3 jaar worden bewaard.

7. (Externe) Veiligheid

7.1. Brandpreventie en –bestrijding

De maatregelen en middelen voor brandpreventie en de brandbestrijdingsapparatuur moeten overeenkomstig de tekening uit bijlage XII van de aanvraag zijn uitgevoerd c.q. aanwezig zijn.

- 7.2. Elk blusmiddel moet duidelijk zichtbaar, steeds onbelemmerd bereikbaar en tot onmiddellijk gebruik gereed en beschikbaar zijn.
- 7.3. Brandblusmiddelen moeten jaarlijks worden gecontroleerd door een daartoe erkende instantie. De datum en het resultaat van de laatst uitgevoerde controle moeten op of nabij het blusmiddel zijn aangegeven.

8. Geluid

- 8.1. Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie, mag ter plaatse van de immissiepunten, zoals aangegeven op bijlage 3 van dit besluit, niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven :

Rekenpunt	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$) in dB(A)		
	Dag	Avond	Nacht
1	20	14	14
2	30	13	13
3	45	40	40
4	39	26	26
5	50	34	34

- 8.2. Het maximaal geluidniveau ($L_{A,max}$), gemeten in de meterstand 'fast' mag in de dag-, avond- en nachtperiode niet meer bedragen dan 70, 65 en 60 dB(A).
- 8.3. Geluidmetingen en/of -berekeningen, alsmede de beoordeling van de resultaten, moeten plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (1999). De beoordelingshoogte in de dagperiode bedraagt 1,5 m boven het plaatselijke maaiveld. Voor de avond- en nachtperiode is de beoordelingshoogte 5 m boven het plaatselijke maaiveld. Voor woningen wordt het niveau vastgesteld als invallend geluidsniveau op de gevel (gecorrigeerd voor de reflectie van het geluid tegen de achterliggende gevel).

9. Lucht

- 9.1. De totale geurutworp van de inrichting mag niet meer bedragen dan $9,4 \cdot 10^6$ ge/uur.
- 9.2. Het uurgemiddelde van de geurconcentratie mag als gevolg van (het inwerking zijn van) de inrichting, nabij woningen van derden of andere stankgevoelige objecten niet meer bedragen dan 2 ge/m³ als 98 percentiel.

- 9.3. Indien, op basis van een aantal gevalideerde geurklachten, de geurdrempelwaarde zoals vastgelegd in voorschrift 9.2 wordt overschreden, kunnen Gedeputeerde Staten besluiten de vergunninghouder een onderzoeksverplichting op te leggen. Het onderzoek is gericht op het vaststellen van de geurvracht (ge/uur) ten gevolge van de inrichting tijdens een representatieve bedrijfsvoering.

Binnen één maand nadat een onderzoeksverplichting door Gedeputeerde Staten is opgelegd, moet de vergunninghoudster een hiertoe strekkend onderzoeksvoorstel ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten voorleggen. In dit onderzoeksvoorstel moet tevens worden aangegeven binnen welke termijn het onderzoek zal plaatsvinden en een rapportage van de resultaten aan Gedeputeerde Staten wordt overgelegd.

10. Utilities

10.1. Elektrische installaties

- a. Elektrische installaties mogen geen storing veroorzaken in de radio- en televisieontvangst en in het telecommunicatieverkeer;
- b. Elektrische installaties moeten voldoen aan NEN 1010.

10.2. (Aard)gasgestookte installaties

- a. Ten aanzien van (aard)gas-gestookte installaties, geldt dat de installatie en bijbehorende appendages moeten zijn uitgevoerd overeenkomstig de Model Aansluitvoorwaarden Gas 1996 van EnergieNed, uitgave 1996;
- b. Een gasgestookte installatie en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078:1999 en bij een druk van boven de 8 bar ook aan de NEN 2078 2001 nl. Een gasgestookte installatie met een nominale belasting van meer dan 130 KW op bovenwaarde moet voor ingebruikname en vervolgens om de twee jaren op goed en veilig functioneren worden gecontroleerd, alsmede jaarlijks te worden onderhouden door een door de SCIOS (Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud van Stookinstallaties) gecertificeerde instantie;
- c. Van de periodieke keuringen, alsmede alle onderhouds- en reparatiewerkzaamheden, moet een logboek worden bij gehouden;
- d. Stooktoestellen moeten zijn opgesteld overeenkomstig NEN 3028;
- e. Nabij de stookruimte moet op duidelijke wijze zijn aangegeven waar zich de afsluiter van de gasvoorziening bevindt; bij de afsluiter moet duidelijk het doel ervan en de wijze van sluiten zijn aangegeven;
- f. Een verbrandingsgasafvoersysteem moet zo vaak als nodig is, doch ten minste eenmaal per jaar, inwendig worden gereinigd, zonder dat roet en andere verbrandingsresten buiten de inrichting worden verspreid.

10.3. Ruimteverwarmingstoestellen/heaters

- a. Ruimteverwarmingstoestellen moeten zodanig zijn geplaatst dat zij niet kunnen omvallen of gemakkelijk kunnen worden omgestoten of aangereden en moeten zonodig tegen mechanische beschadiging zijn beschermd;

- b. De vloer rondom een ruimteverwarmingstoestel moet tot ten minste 2 meter vanuit het toestel gemeten worden vrij gehouden;
- c. Brandstofleidingen moeten tegen mechanische beschadiging zijn beschermd of zodanig zijn aangebracht dat hiervoor niet behoeft te worden gevreesd;
- d. Afvoer van de verbrandingsgassen dient in de buitenlucht plaats te vinden.

10.4. Werkplaats

- a. De vloer van de werkplaats moet vloeistofdicht zijn en van onbrandbaar materiaal zijn vervaardigd;
- b. Werkplaatsen waar werkzaamheden met brandbare vloeistoffen worden verricht of laswerkzaamheden plaatsvinden moeten voldoende zijn geventileerd overeenkomstig NEN 3122;
- c. Het is verboden in de werkplaats open vuur aanwezig te hebben anders dan voor het verrichten van las- en slijpwerkzaamheden;
- d. Binnen werkplaatsen waar werkzaamheden met brandbare vloeistoffen worden uitgevoerd mag niet worden gerookt; hiertoe dienen de betreffende gevarensymbolen zijn aangebracht overeenkomstig het Besluit veiligheids- en gezondheidssignalering (Stb. 1993, 530);
- e. De verwarming van de werkplaats en van de ruimten die hiermee in directe verbinding staan of kunnen worden gebracht, mag slechts geschieden door verwarmingstoestellen waarvan de verbrandingsruimte niet in open verbinding staat of kan worden gebracht met bedoelde ruimte, en waarvan de delen, die in direct contact staan met bedoelde ruimte, geen hogere oppervlaktetemperatuur hebben dan 250 °C, of door een verwarmingstoestel als bedoeld in het publicatieblad P-163 "Garageverwarming" van het Directoraat-Generaal van de Arbeid.

BIJLAGE 2: BEGRIPPEN

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, of NVN-norm, of een NPR, BRL, CPR of PGS, of CUR/PBV aanbeveling, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht wordt, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm of richtlijn die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

AFDELINGSHOOFD:

het hoofd van de afdeling Vergunningen en subsidies van de provincie Limburg;

AFGEWERKTE OLIE:

afgewerkte olie als bedoeld in hoofdstuk 13 van de Eural;

AFVALBEHEER:

de gehele keten van afvalscheiding aan de bron, inzamelen, vervoeren, opslaan, bewerken, nuttig toepassen en verwijderen van afvalstoffen;

AFVALSTOFFEN:

alle stoffen, preparaten of andere producten, waarvan de houder zich - met het oog op de verwijdering daarvan - ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen (als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer);

AFVALWATER:

alle water waarvan de houder zich – met het oog op de verwijdering daarvan – ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen (als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer);

BEDRIJFSAFVALSTOFFEN:

bedrijfsafvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALWATER:

afvalwater, niet zijnde huishoudelijk afvalwater (als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer);

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BEWERKEN:

veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering;

BODEM:

het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeibare (onder andere grondwater) en gasvormige bestanddelen en organismen (verhardingslagen, worden, indien ze voor meer dan 50% uit bodemvreemd materiaal bestaan, niet als onderdeel van de bodem beschouwd);

BODEMBEDREIGENDE STOF:

stofgroepen I t/m VII zoals vermeld in het eindrapport van de Commissie Bodemsanering in gebruik zijnde bedrijfsterreinen van 1991, alsmede de stoffen zoals vermeld in lijst 2 van bijlage 1 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming van juli 2001;

BODEMBELASTING:

het proces waarbij verontreinigde stoffen op of in de bodem terecht komen;

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal);

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/ Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen;

DIN:

een door het Deutsches Institut für Normung e.v. (DIN) uitgegeven publicatie;

DRAAGBAAR BLUSTOESTEL:

toestellen die voldoen aan het "Besluit draagbare blustoestellen 1986" (Stb. 1986, 553);

EINDSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

EMBALLAGE:

verpakkingsmateriaal, zoals: glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, laadketels, papieren en kunststof zakken, houten kisten en big-bags;

EQUIVALENT GELUIDNIVEAU (L_{Aeq}):

het gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse, in de loop van een bepaalde periode, optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai" 1999, uitgegeven door het Ministerie van VROM;

EURAL:

Europese afvalstoffenlijst zoals op 1 januari 2002 in werking is getreden;

EURALCODE:

Een zescijferige code uit de Europese afvalstoffenlijst, waarvan de eerste twee cijfers verwijzen naar een proces, de volgende twee cijfers naar een deelproces en de laatste twee cijfers verwijzen naar een afvalcategorie (afvalstof afkomstig uit het deelproces);

GELUIDSNIVEAU IN dB(A):

het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989;

GEURCONCENTRATIE:

de concentratie van geurveroorzakende componenten in lucht, uitgedrukt in geureenheden per m^3 (ge/m^3). Per definitie is 1 ge/m^3 de concentratie die door 50% van een panel onderscheiden wordt van de achtergrondgeur;

GEUREENHEID (GE):

1 geureenheid (1 ge) is een dusdanige hoeveelheid van een gas of een gasmengsel dat na opmenging van de hoeveelheid geurvrije lucht tot een volume van 1 m^3 het verkregen mengsel door de helft van de leden van een geurpanel wordt onderscheiden van geurvrije lucht;

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

bij algemene maatregel van bestuur als zodanig aangewezen afvalstoffen, met inachtneming van ter zake voor Nederland verbindende verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties (als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer);

GEVAARLIJKE STOFFEN

stoffen waarop de Wet milieugevaarlijke stoffen van toepassing is;

GEVEL:

Een bouwkundige constructie die een ruimte in een woning of gebouw scheidt van de buitenlucht, daaronder begrepen het dak;

INRICHTING:

SVI Abdissenbosch zoals beschreven in de aanvraag van 11 mei 2007;

KIWA:

KIWA N.V., Instituut voor certificatie, keuringen en advisering integrale kwaliteitszorg voor bouw-, water- en milieusector, gevestigd te Rijswijk;

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Aeq,LT}$):

de beoordelingsgrootte die gebaseerd is op het equivalent ($L_{Aeq,T}$) waarbij tevens rekening gehouden wordt met de afzonderlijke geluidsbijdragen tijdens de verschillende bedrijfstoestanden van de inrichting, alsmede met het karakter van het geluid (impulsachtig, tonaal, muziek) en variaties van het immissieniveau als gevolg van verschillende weersomstandigheden (meteocorrectie);

MAXIMAAL GELUIDNIVEAU (L_{Amax}):

het hoogste A-gewogen geluidniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms,

MENGEN:

het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentratie niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen;

MINIMUMSTANDAARD:

minimale hoogwaardigheid van de wijze van be- of verwerken van een afvalstof of categorie van afvalstoffen. De minimumstandaard legt de maximaal toegestane milieudruk van een be- of verwerking vast;

NEN:

door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm;

NEN-EN:

door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NEN-ISO:

door de International Organization for Standardization opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NPR:

Nederlandse praktijkrichtlijn, uitgegeven door het NNI;

NRB:

Nederlandse Richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, uitgegeven door het informatiecentrum Milieuvergunningen in opdracht van het ministerie van VROM, uitgave juli 2001;

NULSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken;

PERCENTIELWAARDE:

geeft het percentage van de tijd aan, dat een zekere concentratie niet wordt overschreden;

RIOLERING:

een gesloten leidingsysteem voor het transport van afvalwater, percolatiewater en al dan niet verontreinigd hemelwater;

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

VERGUNNIGHOUDSTER:

Waterschapsbedrijf Limburg, Unit Zuiveringsbedrijf;

VERGUNNINGVERLENER:

Gedeputeerde Staten van Limburg;

VERWERKEN:

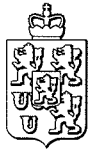
het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, alsmede de handelingen die daartoe leiden, gedefinieerd in LAP 2002-2012, bijlage 3 van deel 2 en 3;

WONING:

een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning gebruik wordt of daartoe is bestemd;

ZUIVERINGSSLIB:

het afval dat ontstaat bij de zuivering van communaal en industrieel afvalwater en de productie van drinkwater;

BIJLAGE 3: KAARTJE MET DE REFERENTIEPUNTEN VOOR DE GELUIDVOORSCHRIFTEN

Slibontwateringsinst Abdissenbosch

